

EL GRA DE MOSTASSA

**ALLÒ QUE ÉS PETIT
DONA FRUIT I FA REAL
I PRESENT EL FUTUR
DIGNE QUE VOLEM PER A
TOTHOM**

Manolo Varo Arjona, consiliari d'ACO de la diòcesi de Còrdova

Ens posem en presència de Jesús.
Fem silenci i disposem-nos a
escoltar-lo.

EVANGELI (MT 13,31-32)

Els proposà encara una altra paràbola: "Amb el Regne del cel passa com amb el gra de mostassa que un home va sembrar en el seu camp: la mostassa és la més petita de totes les llavors; però, quan ha crescut, es fa més gran que les hortalisses i arriba a ser un arbre; fins i tot venen *els ocells del cel a fer niu a les seves branques*."

REFLEXIÓ

Intentem fer una lectura creient i evangèlica de la realitat que vivim. Aquesta paràbola del gra de mostassa ens pot servir per a la nostra actualitat.

La llavor de mostassa té les característiques següents:

- 1.- És una de les llavors més petites, gairebé no es veu.
- 2.- A la llavor hi ha concentrada tota la vida, la creativitat, l'herència, les qualitats, la vitalitat del que serà la futura planta.
- 3.- Si es queda al graner no serveix per a res, com a molt perquè se la mengin els ocells.
- 4.- Si se sembra a la terra es podreix, es perd. Però, estant amagada sota terra, continua treballant, alimentant-se, creixent fins que emergeix a flor de terra.
- 5.- Creix molt i molesta, i inquieta les altres plantes. És com una cosa molesta que sempre torna a sortir. Encara que li ho impedeixis, que la tallis..., torna i torna a sortir...

- 6.- I es fa un arbre gran, amb moltes branques i fulles.

- 7.- Els ocells se senten acollits en aquest arbre que prové d'una cosa tan petita. Fa ombra, dona vida, niu, protecció, aixopluc a molta gent.

Jesús es fixa en el gra de mostassa com a imatge del Regne de Déu, que és en el nostre interior i en el de tota la humanitat.

Contemplem la nostra vida i la nostra societat:

- 1.- Cada persona té unes qualitats, uns valors, uns dons, un temps, una vida..., donada per Déu. En cadascun de nosaltres hi ha una vitalitat, una creativitat, una experiència, una història..., que pot restar només en nosaltres, en el nostre jo, en la nostra autoestima. Llavors, però, normalment, com passa amb la persona de l'evangeli que va amagar el seu talent, no fructifiquen. Només quan som capaços de posar els talents a disposició dels altres, encara

que de vegades sembli que ens desmuntem o ens sentim buits, és quan de debò creixen, augmenten i fructifiquen.

També a la nostra societat, al nostre voltant, totes les persones, fins i tot les que semblen més insignificants, tenen qualitats, valors, creativitat, vitalitat..., que cal descobrir i ajudar que aflorin per al servei de tothom.

- Pensem en les nostres qualitats, els nostres dons..., donats per Déu. Donem-ne gràcies al Pare. Què en fem? Els posem al servei dels altres o els utilitzem per a la nostra autoestima o per a prosperar? Pensem en fets i actituds concrets. Què hem de canviar o potenciar? Demanem a Jesús que ens hi ajudi.
- Mira al teu voltant. Veus i valors les qualitats i coses bones dels altres? Els ajudes que creixin? Recorda fets concrets de persones.

2.- És veritat, som pocs, petits, de vegades vivim la impotència i l'escepticisme, pensem que no hi ha res a fer davant els grans problemes de la humanitat, que el que fem és poca cosa i serveix per a poc.

Però la veritat és que cadascun de nosaltres des del lloc on som intentem sembrar en els nostres ambients (família, feina, escola, AFA, ONG, ONGD...) fruits de solidaritat, de respecte, de fraternitat, d'estil de vida alternatiu... Tractem juntament amb d'altres de canviar alguna cosa del nostre voltant.

Moltes accions, actituds i valors nostres, i d'altres persones i grups, són petits i gairebé no se'ls veu. Però allò que és petit dona fruit i fa real i present el futur digne que volem per a tothom. Amb dificultats, amb problemes, sent incompresos i sentint-nos dir sovint que som ximplers i que ho deixem estar perquè fem nosa. Però tirem endavant, sobrevivim i continuem.

- Pensem en el nostre esforç i treball en els ambients on ens trobem. Els nostres petits èxits i també els nostres fracassos, dificultats, reaccions de la gent. Com els anem solucionant? Com ens sentim?

- Recordem fets i persones concretes. Preguem per elles al Pare.

3.- I comptem amb la presència i la vida de Jesús. Amb la gran esperança que neix de l'experiència de la Resurrecció. Ell farà que el nostre pobre esforç fructifiqui. És aquest Regne de Déu que ara apareix com a petits grans de mostassa, que Ell farà créixer i convertir-lo en el Gran Arbre que acollirà tota la humanitat i tota la creació.

Acabem sentint la presència de Jesús en nosaltres, en les persones, en la història, en els gestos que fan present el Regne. Revifem la nostra esperança.

Quim Cervera, ponent a la darrera Jornada General / Oriol Cabezuelo Font.

